

23 stycznia 1932 r. ²
E01c 19/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 15088.

Jalo Nicolai Syvähuoko
(Helsinki, Finlandja).

Kl. 19 ~~cn~~.
19 c 19/00

Maszyna do budowy nawierzchni betonowych lub podobnych.

Zgłoszono 30 grudnia 1930 r.
Udzielono 23 listopada 1931 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy maszyny, zapomocą której na powierzchni drogi można nakładać szybko jedną lub kilka warstw betonu. Maszyna według wynalazku toczy się po ułożonych w kierunku podłużnym drogi szynach i posiada umieszczony na podwoziu zbiornik do masy betonowej. W dnie tego zbiornika znajduje się otwór odpowiedniego kształtu, przez który podczas przesuwania się maszyny po szynach stale wypływa masa betonowa, która układa się na powierzchni drogi płaską warstwą.

Na rysunku przedstawiono schematycznie tytułem przykładu dwie odmiany wykonania maszyny według wynalazku, przy czem fig. 1 przedstawia w przekroju podłużnym jeden rodzaj wykonania maszyny, fig. 2 — w przekroju podłużnym inną od-

mianę wykonania maszyny, fig. 3 — widok maszyny według fig. 2 od strony tylnej, a fig. 4 — widok z góry maszyny według fig. 2.

W przykładzie wykonania, według fig. 1 maszyna toczy się na ułożonych w kierunku podłużnym na pokładzie 1 drogi szynach 2, w danym przypadku na drewnianych belkach. Na podwoziu maszyny jest umieszczony zbiornik 3 do masy betonowej. Zbiornik ten jest szeroki na całą szerokość wykonywanej drogi i posiada u dołu taki sam szeroki otwór, wskutek czego masa betonowa 4 wypływa i pokrywa powierzchnię drogi. Wysokość dolnej krawędzi 5 tylnej ściany zbiornika 3 może być nastawiana dowolnie, aby otrzymywać nakładaną warstwę 6 żądanej grubości.

W odmianie wykonania, przedstawionej na fig. 2, w ramie maszyny znajdują się dwa zbiorniki 3, 8. do masy betonowej, ustawione jeden za drugim w kierunku ruchu maszyny. Z obu zbiorników wypływa masa betonowa, przyczem ze zbiornika 8 wypływa masa, układająca się na warstwie betonowej, którą już poprzednio ułożył zbiornik 3. W ten sposób otrzymuje się dwie warstwy betonowe, ułożone jedna na drugiej.

Aby maszyna była w stanie układać więcej niż dwie warstwy jedna na drugą; musi być zaopatrzona w odpowiednią ilość zbiorników. Toczenie się maszyny po szynach nie jest warunkiem koniecznym, gdyż koła podwozia mogą się oczywiście toczyć bezpośrednio po podkładzie drogi. W tym ostatnim przypadku należy przednie koła na tyle odsunąć od kół tylnych, by nierówności podkładu drogi możliwie mało wpływały na wymaganą gładkość nawierzchni betonowej.

Zapomocą maszyny według wynalazku można oczywiście wykonywać nietylko nawierzchnie betonowe lecz i z innych materiałów. Poza tem pojedyncze lub wielo-

krotne warstwy mogą być również ubijane zapomocą znanych ubijaków, umieszczonych pomiędzy poszczególnymi zbiornikami.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Maszyna do budowy nawierzchni betonowych lub podobnych, znamieną tem, że posiada jeden lub więcej otwartych u dołu zbiorników (3, 8), z których masa betonowa wypływa bezpośrednio na podłożę drogi.

2. Maszyna według zastrz. 1, znamieną tem, że zbiorniki (3, 8) są umieszczone jeden za drugim, dzięki czemu na podłożę drogi można nakładać kilka warstw jedna na drugą.

3. Maszyna według zastrz. 2, znamieną tem, że pomiędzy zbiornikami są umieszczone znane ubijaki do ubijania poszczególnych warstw.

J a l o N i k o l a i S y v ä h u o k o.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

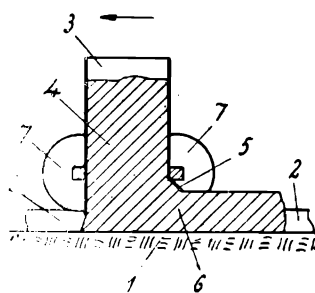

Fig. 2

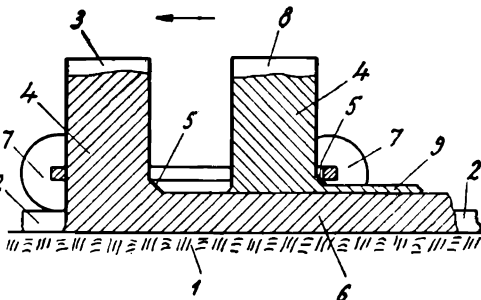

Fig. 3

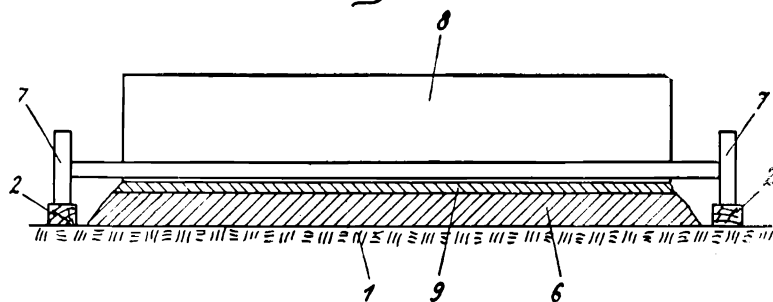

Fig. 4

